

**Aen den weledelgeboren en manhaften heere
mr Jacob Reepmaker, Heer van Strevelshoek,
raed in de vroedschap en tweede collonel van
de manhafte schutterij der stad Rotterdam,
enz., enz.**

Bij de geboorte van deszelfs zoon

bron

Aen den weledelgeboren en manhaften heere mr Jacob Reepmaker, Heer van Strevelshoek, raed in de vroedschap en tweede collonel van de manhafte schutterij der stad Rotterdam, enz., enz. Bij de geboorte van deszelfs zoon . Z.n., z.p., z.j. [1786]

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_ree002reep01_01/colofon.htm

© 2009 dbnl

[Brave Hopman! eer der Belgen!]

Brave Hopman! eer der Belgen!
Luister van den vrijen Staet!
Oogenlijn der lugte Maesstad!
Vriend der Burgren in den Raed!
Gun, nu uwe Huwlijksliefde
Zich, op nieuw, gezegend ziet,
Dat de erkentnis u dit kransje-
Dit eenvoudig kransje bied';

Niet omdat de blijde voorspoed
U haer milde gaven wijdt,
Maer omdatge een hechte waerborg
Onzer dierbre Regten zijt;
Regten die, ons snood ontstolen
Door 't verraed der Dwinglandij',
Weêr haer blijde stem doen gelden
In het hart der Burgerij';
Neen: indien een logensmeder,
Schoon hij in de Vierschaer zat,
Ons verächtlijk Hoofd moest wezen,
Voor ons vendel henen trad,
Of zoo een der Nagtbachanten,
Digtbestoven van den wijn,
Schoon welêer Helaes! een Regter!!
Aen ons Corps ten gids moest zijn,

Werdt hem, wat 'er ook gebeurde,
Nimmer Glorieloof gebreid,
Of het moest van distels wezen,
De Ezelskroon voor 't Onbescheid.
Onze Vaderlandsche harten
Gloeijen van de reinste vreugd,
Nu uw Huwlijksmin zich weder
In een' dierbren Zoon verheugt,
Dierbaer aen de Bloem der Burgren
Die op uwen ijver bouwt
En in al uw lieve Telgen
Steunsels van haer Regt beschouwt,
Daer zij 't Kroost der Onderdrukkren,
Met gevoelig zielverdriet,
Als een pest voor Regt en Vrijheid,
In onze Oorden groeijen ziet. -

Ja het jonggeboren Spruitje
 Treedt gewis in 's Vaders spoor,
 't Staet, zelfs met zijn goed en leven,
 't Waer belang der Burgren voor,
 Als de Volkstem, niet meer cijnsbaer
 Aen het Prinslijk Dwanggeweld,
 't In de plaets zijns Waerden Vaders,
 In het eergestoelte, stelt. -
 De Almagt spreij' haer liefdevleugels
 Over 't schomlend wiegje heen,
 Doe het Spruitje van uw liefde,
 Vroeg langs rozepaden treên;
 Dat zij 't, in de vaeg des levens,
 Voor het heir dier kwalen hoed',
 Wiens vermogen op het leven
 Van den teedren Zuigling woedt.

Dat zij 't vrolijk op doe groeijen,
Koestre mett haer liefdezon,
En doe pralen als de Ceders,
Op den hoogen Libanon. -
De Opperwijsheid schenk' het deugdmin -
Schrander oordeel - rijp verstand,
Maer vooräl gewijde liefde
Voor 't verdrukte Vaderland! -
Dat haer zorg voor de edle Moeder
Wake in 't stille kraemsalet,
En de veege lijfsgevaren
Weer' van 't somber kinderbed:
Dat uw lieve en dierbre Gade,
Eerlang, van het hart altaer,
Voor die gunst, haer offers wijde,
Aen den grooten Zegenær. -

Schoon nu, altoosdierbre Hopman!
Uwe liefde voor ons Regt,
Aen uw' ijver, u den Eerpost,
In dit Burgercorps, ontzegt,
Blijvenwe echter u beminnen,
U beminnen met ons hart.
Dat den haet der Hoofsche Grooten,
't Woeden der Verdrukkren tart,
En zoo ooit de drieste Muitzucht
Naer uw goed of bloed durft staen,
Zullenwe u haer klaeuw ontrukken!
U beschermen - of vergaen! -

*Uit naem der Adelborsten
van de Compagnie NE.3.*

ROTTERDAM,
den 10 Februarij 1786.